

fa raspuns recursului

ROMANIA
TRIBUNALUL
SECȚIA COMERCIALĂ ȘI DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV

Sentința civilă nr. 120/2011

Dosar nr. 120/2011

Ședința publică din data de 12 martie 2011

Completul compus din:

PREȘEDINTE -

GREFIER -

Pe rol fiind soluționarea cererii formulate în baza Legii Contenciosului administrativ privind pe reclamanta S.C. S.A. în contradictoriu cu pârâtele DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE și ADMINISTRAȚIA FINANTELOR PUBLICE A MUNICIPIULUI, având ca obiect „anularea Deciziei nr. 40/2010 a DGFP, a deciziei de Impunere, precum și a raportului de inspecție fiscală”.

La apelul nominal făcut în ședința publică se constată lipsa părților.

Procedura legal îndeplinită.

Dezbaterile în cauza de față au avut loc în ședința publică din data de 12 martie 2011, când părțile prezenta au pus concluzii în sensul celor consemnate în încheierea de ședință deliberare, a amânat pronunțarea cauzei pentru data de 12 martie 2011.

TRIBUNALUL

Constată că prin cererea înregistrată la această instanță sub numărul mai sus menționat, reclamanta S.C. S.A. în contradictoriu cu pârâtele DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE și ADMINISTRAȚIA FINANTELOR PUBLICE A MUNICIPIULUI a solicitat să se dispună:

- anularea Deciziei nr. 40/2010 a DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE, Biroul de Soluționare a Contestațiilor, prin care s-a soluționat contestația formulată împotriva măsurilor stabilite de organele de inspecție fiscală din cadrul Direcției Controlului Fiscal în Decizia de Impunere nr. 40/2010 și în Raportul de Inspecție Fiscală nr. 40/2010, privind impozitul pe profit aferent anului 2009 stabilit suplimentar, în sumă de lei și accesoriile aferente în sumă de lei, calculate ca urmare a stabilirii ca și cheltuială nedeductibilă a sumei de lei.

- anularea Deciziei de Impunere privind obligațiile fiscale suplimentare stabilite de echipa de inspecție fiscală, înregistrată sub numărul 60/100000 ca și a Raportului de inspecție fiscală nr. 60/100000 privind impozitul pe profit aferent anului 2009 stabilit suplimentar, în sumă de lei și accesoriile aferente în sumă de lei, calculate ca urmare a stabilirii ca și cheltuială nedeductibilă a sumei de lei.

- obligarea pârâtelor la plata cheltuielilor de judecată, în speță cheltuielile de judecată constând exclusiv în onorariul de expert plătit în prezenta cauză, în cuantum de lei, reclamanta rezervându-și dreptul de a solicita pe cale separată plata onorariului de avocat (precizare de acțiune, fila 164 la dosar, volumul II).

În motivarea cererii se arată că:

Starea de fapt și de drept analizată de echipa de control fiscal și mai apoi de către comisia de soluționare a contestațiilor, care constituie motivul deductibilității fiscale a sumei de lei.

Reclamanta a realizat începând din anul 1996 o investiție în cadrul Zonei Libere

1996 - 2000.

În anul 2000 a vândut investiția, care constituia un mijloc fix amortizabil, sens în care s-a efectuat un raport de evaluare pentru a stabili valoarea de piață a investiției, s-a înființat o comisie de specialitate pentru valorificare și a colaborat cu o societate de specialitate, această situație de fapt s-a verificat ca urmare a probelor cu expertiză și interogatoriu administrate în cauză, deoarece intimatele nu au putut arăta nici un motiv pentru care nu au recunoscut intermedierea de către [redacted] a tranzacției, simpla negare a evidenței neținând loc de teză probatorie.

Ca urmare a vânzării activului deținut în Zona Liberă [redacted] SRL reclamanta a trecut pe costuri, ca și cheltuială deductibilă, suma de [redacted] lei, reprezentând valoarea neamortizată a mijloacelor fixe înstrăinate.

În speță, reclamanta a respectat cerințele legale, valorificând mijlocul fix cu sprijinul unei societăți specializate [redacted]. Mai mult în cadrul subscrisei a funcționat și o comisie specială pentru valorificarea investiției, împrejurare care se circumscria ipotezei descrise în art. 75/1 din Norma Metodologică, așa cum au fost modificate prin HG nr. 84/2005: „în categoria unităților specializate, conform art. 24 alin 15 din codul fiscal se încadrează persoanele juridice care, potrivit obiectului de activitate, intermediază înstrăinarea de proprietăți imobiliare și a altor mijloace fixe, departamente specializate aflate în structura organizatorică a contribuabililor și alte unități cu activități similare.

Vânzarea către SC [redacted] SRL trebuie analizată prin prisma faptului că aceasta nu era o vânzare liberă care să se poată realiza către orice potențial cumpărător. În conformitate cu prevederile art. 12.2 din contractul de concesiune cu autoritatea administrativă a zonei libere, reclamanta nu putea să transfere drepturile și obligațiile izvorând din contractul de concesiune fără acordul concedentului. În acest sens și prevederile art. 11. din Legea nr. 84/1992 care stipulează că activitățile în zona liberă pot fi desfășurate doar de agenții economici licențiați în acest scop, în același sens fiind și prevederile art. 11 alin. ultim din HG nr. 410/1990.

Ca atare, având în vedere restrângerile legale, reclamanta a derulat o procedură de selecție de oferte de la mai mulți potențiali investitori dornici să achiziționeze investiția realizată, având în vedere că identitatea achizitorului trebuie să fie agreată de către autoritatea administrativă.

În speță, în cadrul reclamantei a funcționat o comisie specială de valorificare a activelor din cadrul Zonei Libere, comisie care a fost constituită din D-na [redacted] - director economic, D-nul [redacted] - director cumpărări și [redacted] - avocatul societății. Deoarece membrii acestei comisii nu erau abilitați să stabilească o valoare corectă de transfer s-a apelat la terța societate autorizată care a stabilit valoare de transfer și această valoare a fost avută în vedere ca prag minim de transfer a activelor.

În sensul celor arătate de mai sus a pus la dispoziția organelor fiscale și reclamanta a depus și la dosarul cauzei, decizia directorului general privitoare la numirea comisiei specializate de valorificare a activelor din Zona Liberă. Consideră că prin procedura derulată s-a asigurat vânzarea bunurilor la o valoare corectă, care a respectat valoarea de piață stabilită de către o unitate specializată, vânzarea fiind realizată printr-o societate specializată.

Echipele de control și comisia de soluționare a contestației a susținut în cuprinsul actelor atacate, că suma reprezintă valoarea neamortizată a investiției în activele din zona Liberă [redacted] ar fi nedeductibilă fiscal susținând ca reclamanta nu a valorificat bunul cu respectarea prevederilor art. 24 alin. 15 din codul fiscal și art. 75/1 din Norma Metodologică.

Echipele de control și comisia de valorificare a activelor nu se încadrează în situația descrisă de art. 75/1 din Norma Metodologică deoarece această comisie nu avea un caracter permanent și nu era cuprinsă în organigrama societății. În speță, această cerință a echipei de control adaugă la lege deoarece norma metodologică nu impunea ca această comisie să funcționeze permanent și să fie cuprinsă în organigrama societății și doar aceea de a fi un departament specializat, care, din punct de vedere al reclamantei putea să funcționeze și ad-hoc.

La fel, echipa de control și comisia de soluționare a contestației au ales să susțină că vânzarea nu s-ar fi realizat prin intermediul *Companiei S.R.L.*, sub temei în contractul de intermediere inițial nu ar fi fost prevăzută și comisionarea acestei proprietăți care a fost cuprinsă doar în actul adițional.

În concluzie, suma de *1.100.000* lei reprezintă o cheltuială deductibilă în conformitate cu prevederile art. 24 alin. 15 din Codul fiscal și art. 75/1 din Norma Metodologică, fiind realizată printr-o societate specializată.

Mai mult, tranzacția s-a făcut la o valoare reală, în baza unui raport de evaluare întocmit de o societate de prim rang și că s-a asigurat încasarea c-v bunului vândut, fiind în mod evident o tranzacție care a respectat scopul economic.

În probațiune la dosar s-au depus înscrisuri și s-a efectuat expertiză contabilă.

Pârâta ADMINISTRAȚIA FINANTELOR PUBLICE A MUNICIPIULUI *Brasov* a formulat întâmpinare în cauză (fila 89 la dosar, volumul II) prin care a invocat excepția lipsei calității procesuale pasive a acesteia.

Actele de inspecție fiscală a căror anulare se solicită sunt emise de Activitatea de Inspecție Fiscală din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice *Brasov* și nu de către Administrația finanțelor Publice a municipiului *Brasov*.

Administrația Finanțelor Publice a Municipiului *Brasov* nu este emitentă a niciunui act la care se face referire în prezenta cauză dedusă judecătii.

Actele de control, respectiv Decizia de impunere nr. *3007/11.05.2004* și raportul de Inspecție Fiscală nr. *3007/11.05.2004* sunt emise de organele de control ale Activității de Inspecție Fiscală din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice *Brasov*.

Și pârâta DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE *Brasov* a formulat întâmpinare în cauză (fila 13 la dosar, volumul I) prin care a solicitat să se respingă acțiunea ca neîntemeiată.

Din raportul de inspecție fiscală nr. *3007/11.05.2004* care a stat la baza emiterii deciziei de impunere contestată, rezultă următoarele:

Urmare a verificării anului *2003*, organele de inspecție fiscală nu au acordat drept de deducere a cheltuielilor în valoare de *1.100.000* lei reprezentând valoare rămasă neamortizată înregistrată în contabilitate în contul 65830 „Cheltuieli cu activele cedate” ca urmare a vânzării construcțiilor situate în zona Liberă *Brasov*, pe motiv că vânzarea mijloacelor fixe nu s-a efectuat prin licitație sau printr-o unitate specializată așa cum prevede art. 24 alin. 15 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal și pct. 71/5 din HG nr. 44/2004 privind Normele Metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003.

Organele de inspecție fiscală au respins la deductibilitate cheltuiala în valoare de *1.100.000* lei pe considerentul că nu a fost respectată cerința legală prevăzută de art. 24 alin 15 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal și pct 71/5 din HG nr. 44/2004, în sensul că vânzarea mijlocului fix respectiv mijloacele fixe existente în Zona Liberă *Brasov*, nu s-a realizat printr-o unitate specializată în intermedierea înstrăinării de proprietăți imobiliare, iar SC *RE SA* nu are prevăzută în structura organizatorică un departament specializat în vânzarea de mijloace fixe.

În susținerile contestației, SC *RE SA* *Brasov*, precizează faptul că au fost respectate prevederile art. 24 alin 15 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, valorificarea mijlocului fix realizându-se cu sprijinul unei societăți specializate *Compania S.R.L.* conform Contractului de prestări servicii imobiliare nr. *641/02.2003*.

Susținerea reclamantei conform căreia vânzarea activelor din Zona Liberă *Brasov* s-a realizat printr-o unitate specializată în intermediari imobiliare respectiv

Compania S.R.L. SRL nu putea fi luată în considerare deoarece din documentele prezentate nu rezultă acest lucru.

Analizând actele și lucrările dosarului, instanța reține următoarele:

Prin cererea de chemare în judecată formulată și precizată de reclamanta SC *RE SA* împotriva pârâtelor DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE *Brasov* și

ADMINISTRAȚIA FINANTELOR PUBLICE A MUNICIPIULUI ~~Brasov~~ s-a solicitat să se dispună:

- anularea Deciziei nr. ~~470/0.08.2007~~ a DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE ~~Brasov~~, Biroul de Soluționare a Contestațiilor (filele 28-29 dosar, vol. I), prin care s-a soluționat contestația formulată împotriva măsurilor stabilite de organele de inspecție fiscală din cadrul Direcției Controlului Fiscal ~~Brasov~~ în Decizia de Impunere nr. ~~104/10.08.2007~~ și în Raportul de Inspecție Fiscală nr. ~~3087/10.08.2007~~ (filele 96-124 dosar, vol. I), privind impozitul pe profit aferent anului 2006 stabilit suplimentar, în sumă de ~~312.421~~ lei și accesoriile aferente în sumă de ~~130.133~~ lei, calculate ca urmare a stabilirii ca și cheltuială nedeductibilă a sumei de ~~1.000.200~~ lei.

- anularea Deciziei de Impunere privind obligațiile fiscale suplimentare stabilite de echipa de inspecție fiscală, înregistrată sub numărul ~~604/10.08.2007~~ ca și a Raportului de inspecție fiscală nr. ~~3087/10.08.2007~~ privind impozitul pe profit aferent anului ~~2006~~ stabilit suplimentar, în sumă de ~~118.403~~ lei și accesoriile aferente în sumă de ~~100.000~~ lei, calculate ca urmare a stabilirii ca și cheltuială nedeductibilă a sumei de ~~1.000.200~~ lei.

Referitor la exceptia lipsei calității procesuale pasive a pârâtei ADMINISTRAȚIA FINANTELOR PUBLICE A MUNICIPIULUI ~~Brasov~~, instanța urmează a o admite având în vedere că:

Actele de inspecție fiscală a căror anulare se solicită sunt emise de Activitatea de Inspecție Fiscală din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice ~~Brasov~~ și nu de către Administrația finanțelor Publice a municipiului ~~Brasov~~.

Administrația Finanțelor Publice a municipiului ~~Brasov~~ nu este emitentă a niciunui act la care se face referire în prezenta cauză dedusă judecătii.

Actele de control, respectiv Decizia de impunere nr. ~~107/10.08.2007~~ și raportul de Inspecție Fiscală nr. ~~3087/10.08.2007~~ sunt emise de organele de control ale Activității de Inspecție Fiscală din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice ~~Brasov~~.

Astfel acțiunea reclamantei față de pârâta ADMINISTRAȚIA FINANTELOR PUBLICE A MUNICIPIULUI ~~Brasov~~ urmează a fi respinsă ca fiind respinsă ca fiind îndreptată împotriva unei persoane fără calitate procesuală pasivă.

Pe fondul cauzei, instanța reține următoarele:

Urmare a raportului de inspecție fiscală nr. ~~3087/10.08.2007~~ emis de pârâta DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE ~~Brasov~~ s-a emis Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată nr. ~~104/10.08.2007~~ emisă de aceeași pârâta (filele 96 și 154 la dosar, volumul I) prin care s-au stabilit în sarcina reclamantei SC SA obligații de plată în sumă totală de ~~442.524~~ lei reprezentând impozit pe profit și ~~100.000~~ lei majorări de întârziere aferente.

Reclamanta a formulat contestație administrativă împotriva actelor susindicate solicitând desființarea parțială a acestora pentru sumele de ~~1.000.200~~ lei impozit pe venit și ~~100.000~~ lei accesorii aferente, calculate ca urmare a stabilirii ca și cheltuială nedeductibilă a sumei de ~~1.000.200~~ lei rezultată din trecerea pe costuri a activului deținut de reclamantă în Zona Liberă

Prin Decizia nr. ~~104/10.08.2007~~ emisă de pârâta DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE ~~Brasov~~ (fila 28 la dosar, volumul I) s-s respins ca neîntemeiată contestația formulată de reclamantă.

Atât în Raportul de inspecție fiscală cât și în Decizia susindicată pârâta arată că:

Organele de inspecție fiscală au considerat în mod corect ca nedeductibilă fiscal diferența de ~~1.000.200~~ lei care a fost determinată astfel: ~~1.000.200~~ lei reprezentând cheltuieli cu activele cedate - ~~1.000.200~~ rezultată din valorificarea mijloacelor fixe = ~~1.000.200~~ lei.

La data vânzării imobilelor, respectiv ~~10.08.2007~~ cerința legală privind deductibilitatea cheltuielilor cu valoarea rămasă neamortizată o reprezintă valorificarea mijloacelor fixe din Zona Liberă prin unități specializate sau prin licitație organizată potrivit legii.

Sușinerile petentei conform cărora valorificarea imobilelor din Zona Liberă s-a efectuat prin intermediul unei societăți specializate SC SRL este neîntemeiată, iar constituirea de către petentă a Comisiei de valorificare a imobilelor din Zona Liberă în baza Deciziei nr. , nu poate fi luată în considerare întrucât nu a fost organizată o licitație potrivit legii.

În consecință, se reține că vânzarea mijloacelor fixe în cauză s-a efectuat fără respectarea cerinței legale impuse pentru acordarea deductibilității valorii rămase neamortizate, de art. 24 alin. 15 din Codul fiscal și pct. 71/5 din HG nr. 44/2004 pentru aprobarea Normelor Metodologice de aplicare a codului fiscal, susținerile pârâtei sunt neîntemeiate.

Potrivit art. 24 alin. 15 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal: pentru mijloacele fixe amortizabile, deducerile de amortizare se determină fără a lua în calcul amortizarea contabilă. Câștigurile sau pierderile rezultate din vânzarea ori din scoaterea din funcțiune a acestor mijloace fixe se calculează pe baza valorii fiscale a acestora, care reprezintă valoarea fiscală de intrare a mijloacelor fixe, diminuată cu amortizarea fiscală. Pentru mijloacele fixe cu valoarea contabilă evidențiată în sold la data de , amortizarea se calculează în baza valorii rămase neamortizată, pe durata normală de utilizare rămasă, folosindu-se metodele de amortizare aplicate până la această dată. Valoarea rămasă neamortizată, în cazul mijloacelor fixe amortizabile vândute, este deductibilă la calculul profitului impozabil în situația în care acestea sunt valorificate prin unități specializate sau prin licitație organizată potrivit legii, iar potrivit pct. 71 alin. 5 din HG nr. 44/2004 pentru aprobarea Normelor Metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal: în categoria unităților specializate conform art. 24 alin. 15 din Codul fiscal, se încadrează persoanele juridice care, potrivit obiectului de activitate intermediază înstrăinarea de proprietăți imobiliare și a altor mijloace fixe, departamente specializate aflate în structura organizatorică a contribuabililor și alte unități cu activități similare.

Sușinerile pârâtei DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE din actele administrative fiscale contestate sunt neîntemeiate.

La data de reclamanta SC SA, în calitate de vânzător, vinde către SC SRL, în calitate de cumpărător, toate construcțiile situate în Zona Liberă , incinta , lotul , parcela și , jud. , fila 158 la dosar, volumul I).

Potrivit deciziei nr. emisă de pârâtă (fila 37 la dosar, volumul III):

„Începând cu data de se înființează o comisie specializată care va avea ca obiectiv identificarea soluțiilor și întreprinderea tuturor demersurilor necesare pentru valorificarea la cel mai mare preț posibil a investiției realizate în Zona Liberă

Din comisia de valorificare a investiției din Zona Liberă vor face parte următorii: D-na - director economic al societății, D-nul - director achiziții și D-nul - avocat.

Comisia va avea în vedere respectarea valorii de piață a investițiilor, pentru stabilirea unei valori corecte de transfer, stabilită prin evaluare de specializate.”

Comisia susindicată se circumscrie noțiunii de departament specializat aflat în structura organizatorică a contribuabililor în sensul punctului 71 indice 5 din HG nr. 44/2004.

Mai mult, contractul de prestări servicii nr. completat prin Actul adițional nr. 2/01.10.2006 încheiat de reclamantă cu SC (fila 135 la dosar, volumul III) precizează: „comisionul convenit de către părți în include și comisionul pentru vânzarea proprietății situate în Zona Liberă , parcela , loturile 1 și

Societatea prestatoare este o societate de intermediari imobiliare care se circumscrie, de asemenea, dispozițiile punctului 71 indice 5 din HG nr. 44/2004 modificată prin HG nr. 84/2005.

Față de aceste considerente acțiunea formulată și precizată de reclamanta SC SA urmează a fi admisă.

Văzând și dispozițiile art. 274 cod de procedură civilă,

PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE

Admite excepția lipsei calității procesuale pasive a pârâtei *ADMINISTRAȚIA FINANȚELOR PUBLICE A MUN.* cu sediul în , str. , nr. jud.

Admite acțiunea formulată și precizată de reclamanta S.C. S.A. cu sediul în str. , nr. mobil jud. în contradictoriu cu pârâta *DIRECȚIA GENERALĂ A FINANȚELOR PUBLICE* cu sediul în , str. , nr. , jud. și în consecință:

Anulează în parte Decizia de impunere nr. , Decizia de soluționare a contestației S.C. S.A. nr. și Raportul de inspecție fiscală nr. emise de pârâtă, pentru impozitul pe profit aferent anului 2006 stabilit suplimentar în sumă de lei și accesoriile aferente în sumă de lei.

Obligă pârâta să plătească reclamantei suma de lei cheltuieli de judecată.

Respinge acțiunea față de pârâta *ADMINISTRAȚIA FINANȚELOR PUBLICE A MUN.*

Cu drept de recurs în 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședință publică, azi,

